

[Undervisningsministeren.]

minde-Kalundborg ruten, på samme måde som man tidligere har måttet afslå at anbefale fribefordring på andre private ruter og med andre private selskaber.

Niels Ravn: Jeg takker den højtærede minister for svaret, som desværre ikke var særlig imødekommende. Jeg forstår ikke den højtærede ministers argumentation. Ministeren hævder, at hvis man går med til at give fribefordring på denne rute, må også andre private ruter drages ind under fribefordringsordningen. Det er jeg helt klar over. Men når ministeren så tilføjer, at det vil være en yderligere belastning for statskassen, forstår jeg det ikke. Jeg ser sådan på det, at det vil være det modsatte. Rejserne ville i mange tilfælde blive kortere og billigere, og derfor ville man altså ikke belaste, men aflaste statskassen. Og samtidig med at man på denne måde vil aflaste statskassen for ekstra-udgifter, vil man også i dette specielle tilfælde aflaste navnlig den i forvejen overbelastede Store-Bæltsoverfart. Jeg behøver bare at minde om, at i denne vinter, hvor trafikken på Store-Bælt praktisk talt var brudt sammen, var den eneste færge, der kunne sejle, isbryderfærgen „Holger Danske“. I disse katastrofale dage for samfærdslen mellem landsdelene var Juelsminde-Kalundborg overfarten praktisk talt intakt. Jeg erindrer også om, at der i denne vinter næsten konstant i nogle måneder har været det, man kalder en godsvognspukkkel ved Store-Bælt. Her har naturligvis en aflastning fundet sted i kraft af Juelsminde-Kalundborg overfarten. Havde vi ikke haft den rute i denne isvinter, ville godsvognspukkelen ved Store-Bælt have været væsentlig større. Og hvad angår ferietrafikken i sommermånederne, så kender vi jo alle sammen ventetiden ved Store-Bælt.

Efter min opfattelse ville en udvidet ordning på de private ruter både aflaste statskassen og aflaste trafikken over Store-Bælt, aflaste det nåleøje, som denne rute jo er

i vort trafiknet. Så set ud fra begge synspunkter vil det efter min mening være en fordel. Endelig må det ikke glemmes, at kommunerne — ganske vist med et beskedent bidrag, men dog med 10 pct. — bidrager til disse ordninger, og det er bl. a. et ønske fra de implicerede kommuner, som jeg her har gjort mig til talsmand for.

Undervisningsministeren (*Helweg Petersen*): Jeg vil gerne gentage over for det ærede medlem, at de udgifter, der følger af transport med statsbanerne, er udgifter, der kommer ind som indtægter på statsbanernes regnskab. Det, der står ganske klart, er jo dette, at hvis man skulle gå ind på den ordning, som foreslås af det ærede medlem, ville det betyde, at jeg skulle ansøge bevillingsmyndighederne om et stort beløb. Jeg tør ikke sige, hvor meget dette beløb ville andrage, men det ville i hvert fald komme til at ligge på mindst 3 mill. kr. Hertil kommer, at en fribefordringsordning af den karakter, der her ville blive tale om, ville blive vanskelig at administrere.

Jeg vil imidlertid gerne sige til det ærede medlem — og det håber jeg kan være til en smule trøst — at jeg er villig til at prøve på at få klarhed over, hvor store udgifter der ville kunne blive tale om. Så kan vi i hvert fald have det beløb som grundlag for vurderingen af, om man i fremtiden, hvor der måtte være bedre muligheder finansielt, end der er i øjeblikket, skulle gå over til en anden ordning. Disse undersøgelser vil jeg gerne prøve på at sætte i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående ejendomsret til lejligheder og andre lokaler [af Finn Poulsen, Thestrup m. fl.].

(Første behandling af forslaget (nr. III) findes i tidenden sp. 1672, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 443).